

prima instanță: L.Holevițcaia
(Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Traciuc, M.Anton, Iu.Cotruță
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-839/16

Î N C H E I E R E

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Gușan Vasile în interesele recurentului Pașcan Vasile,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pașcan Vasile împotriva Inspecției Financiare privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Pașcan Vasile, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 04 noiembrie 2014, Pașcan Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare cu privire la anularea ca fiind ilegală a deciziei Inspecției Financiare nr.27-03/11/130 din 28.05.2014 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice.

În argumentarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că la data de 25 iulie 2011 între Pașcan Vasile și Spitalul Clinic Municipal nr.4 reprezentat de directorul Nina Doni s-a încheiat un contract nr.89 pentru achiziționarea serviciilor de valoare mică.

Pașcan Vasile ca parte contractuală a respectat și a îndeplinit punctual prevederile contractului și anume: a executat filmările necesare producerii filmului la data 25 iulie, 03 august, 10 august, 25 august 2011. A efectuat montarea digitală, a sonorizat, masterizat, sincronizat și multe alte lucrări pentru producerea filmului. A produs filmul documentar în termenii stabiliți de contract și l-a prezentat pe suport DVD cu două luni înainte de expirarea termenului contractului. A prezentat administrației spitalului două discuri DVD pe care era imprimat filmul dedicat jubileului de 200 ani a Spitalului Clinic Municipal nr.4.

Administrația Spitalului urma să numească componența comisiei de predare-primire a filmului documentar conform clauzelor contractuale, care, ulterior, urma să perfecteze actul de predare-primire a discurilor DVD imprimate cu filmul documentar, act care avea să confirme executarea obligațiilor conform contractului. La data finalizărilor lucrărilor, directorul Spitalului Clinic la acel moment și colectivul spitalului se aflau în grevă și activau în regim de urgență din aceste considerente nu s-a format componența comisiei de predare-primire a filmului documentar. Cu toate acestea atenționează asupra faptului că în perioada

producerii acestor evenimente imprevizibile, Pașcan Vasile și-a îndeplinit cu bună-credință toate obligațiunile contractuale.

La data de 28 mai 2014 a fost emisă o decizie de către Inspekția Financiară cu privire la aplicarea sancțiunilor economice. Consideră decizia nominalizată, ca fiind neîntemeiată și nefondată.

Susține că, Pașcan Vasile ca parte contractuală a contractului nr.89 din 25 iulie 2011 nu a utilizat mijloacele publice în sumă de 20000 lei, suma de 20000 lei a fost un avans achitat conform contractului din 25 iulie 2011 pentru producerea filmului documentar. Reclamantul a prezentat administrației spitalului doua discuri DVD pe care era imprimat filmul dedicat jubileului de 200 ani a Spitalului Clinic Municipal nr.4.

Pașcan Vasile a primit prezenta decizie din 28 mai 2014, la data de 12 septembrie 2014. La data de 23 septembrie 2014 prin intermediul Poștei Moldovei a fost depusă cererea prealabilă de anulare a deciziei din 28 mai 2014 nr.27-03/11/130. Răspuns la cererea prealabilă a primit la data de 25 octombrie 2014 și i s-a adus la cunoștință că cererea prealabilă s-a lăsat fără examinare.

Prin hotărîrea Judecătoriai Rîșcani, mun.Chișinău din 27 octombrie 2015, acțiunea s-a respins ca fiind nefondată.

La data de 18 noiembrie 2015, Vasile Pașcan a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea integrală a hotărîrii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015 și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de Pașcan Vasile, fiind menținută hotărîrea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015.

La adoptarea soluției, instanța de apel a invocat că conform Deciziei nr.27-03/1 1/130 din 27.10.2015 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, a fost efectuat controlul tematic privind verificarea corectitudinii decontărilor între IMSP Spitalul Clinic Municipal nr.4 și persoana fizică Pașcan Vasile.

În rezultatul controlului s-a stabilit că, prin contractul de achiziționare a serviciilor de valoare mică nr.89 din 25.07.2011 în sumă de 24000 lei, Pașcan Vasile, și-a asumat obligațiunea să execute un film de durata de 45 min., pe o cantitate de 50 DWD.

Respectiv, conform dispozițiilor de plată nr.336 din 26.07.2011, nr.561 din 07.09.2011, Spitalul i-a transferat lui Pașcan Vasile suma de 20000 lei avans.

De asemenea, s-a stabilit că, conform datelor evidenței contabile a Spitalului din 01.04.2014 se înregistrează datoria apelantului față de spital în sumă de 20000 lei, iar careva documente (acte de executare a lucrărilor) ce ar confirma executarea lucrărilor nominalizate nu au fost prezentate controlului.

Astfel, instanța de apel a invocat că Pașcan Vasile a utilizat mijloace financiare publice în sumă de 20000 lei pentru perioada ce depășește termenul de 30 de zile de la data primirii acestora la contul de decontare, ceea ce contravine prevederilor art. 55 din Legea privind sistemul și procesul bugetar nr. 847-XIII din 24.05.1996.

Astfel, în partea constatatoare a deciziei din 28.05.2014 (f.d.6), Inspekția Financiară la fel a constatat și a indicat expres în ce constau încălcările comise de reclamant, pentru ce și a fost sancționat reclamantul în ordinea și limita prevăzută de lege, și anume fapta imputată constă în datoria lui Pașcan Vasile față de IMSP Spitalul Clinic Municipal nr.4 și la momentul controlului nu dispunea de careva

documente confirmative privind executarea lucrărilor de 20 000 lei.

Indică instanța de apel că, Inspecția Financiară a constatat că, reclamantul în perioada 28.08.2011- 16.05.2014 a utilizat mijloace publice în sumă de 20 000 lei, pentru perioada care depășește termenul de 30 zile de la data primirii acestora la contul de decontare, ceea ce contravine prevederilor art.55 alin.(2) din Legea privind sistemul bugetar nr.847-XIII din 24.05.1996.

Temeiurile anulării actului administrativ contestat, sunt prevăzute exhaustiv în art.26 Legea contenciosului, care prevede că, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, prin urmare, nefiind constatate temeiurile indicate supra, instanța de apel a concluzionat că acțiunea reclamantului este nefondată și corect a fost respinsă de prima instanță.

La 14 martie 2016 avocatul Gușan Vasile în interesele recurentului Pașcan Vasile în termen a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Indică recurentul în recurs că declarația de rezolvire a contractului nu poate servi argument legal de rezilierea contractului, pentru că ea constituie doar un aviz către prestator- executor prin care ultimul este anunțat despre intenția comanditarului-Spitalul nr.4 de a rezilia contractul. Astfel consideră avocatul Gușan Vasile în interesele recurentului Pașcan Vasile că administrația Spitalului nr.4 urma să invite prestatorul și să perfecteze un proces verbal de reziliere a contractului unde este indicat cauzele și temeiurile rezilierii contractului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Gușan Vasile în interesele recurentului Pașcan Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către avocatul Gușan Vasile în interesele recurentului Pașcan Vasile, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Gușan Vasile în interesele recurentului Pașcan Vasile ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către avocatul Gușan Vasile în interesele recurentului Pașcan Vasile, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru